პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

თბილისის უნივერსიტეტი სტალინელი

ა. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პარტიული კომიტეტის, რექტორატის, კომკავშირის კომიტეტისა და პროფკომის ორგანო

Ахалгазрда Сталинели—орган парткома, ректората, комитета ЛКСМ и профкома Тбилисского государственного университета имени И. В. СТАЛИНА

გამოცემის მეცხრე წელი

№ 19 (294)
პარასკევი,
27
მაისი,
1960 წ.
ფასი 15 კაპ.

დადგა ყველაზე პასუხსაგები პერიოდი

დადგა უნივერსიტეტის ცხოვრებაში ყველაზე პასუხსაგები — ზაფხულის საკურსო და გამოსაშვები სახელმწიფო გამოცდების გადამწყვეტი პერიოდი. უნივერსიტეტის მთელი კოლექტივი — რექტორატი, სათანადო ფაკულტეტების დეკანატები, კათედრები, საზოგადოებრივი ორგანიზაციები მთელი სერიოზულობით და პასუხისმგებლობის მაღალი შეგნებით მოემზადნენ საგამოცდო სესიების ორგანიზებულად, დროულად და მაღალხარისხოვნად ჩატარებისათვის. სასწავლო გეგმების შესაბამისად ზოგიერთ ფაკულტეტებზე სასესიო გამოცდები უკვე ჩატარდა და ახლა სტუდენტები საწარმოო პრაქტიკას გადიან, ხოლო ზოგიერთ ფაკულტეტზე გამოცდები ახლა მიმდინარეობს. წინასწარი, ჩვენს ხელთ არსებული მასალების საფუძველზე, უნდა ვივარაუდოთ, რომ გადასაყვანი გამოცდები მაღალი აკადემიური მაჩვენებლებით დამთავრდება. მაგ.: ქიმიისა და ბიოლოგიის ფაკულტეტების IV-კურსელებმა გამოცდები უკვე დაამთავრეს 100%-იანი მოსწრებით. ასევე კარგი შედეგებია მოსალოდნელი სხვა ფაკულტეტებზეც, სადაც გამოცდები ჯერ მთლიანად არ დამთავრებულა.

საგამოცდო სესიებისათვის მზადება დროულად დაიწყო. დეკანატებმა თავის დროზე გამოაკრეს ჩასათვლელ და ჩასაბარებელ საგანთა სია, გამოცდების ცხრილები, ჩაატარეს თათბირები, სამეცნიერო საბჭოს სხდომები და პარტიული კრებები გამოცდების ჩატარების მეთოდიკის, სესიებისათვის მზადების მდგომარეობისა და სხვა საკითხებზე. სტუდენტები ძირითად დისციპლინებში უზრუნველყოფილი არიან პროგრამებითა და სახელმძღვანელოებით.

სტუდენტების ძირითადი მასა გამოცდებს აბარებს ივნისის თვეში, ამიტომ ჩვენი ამოცანაა მაქსიმალურად და სრულად გამოვიყენოთ დარჩენილი მცირე დრო იმისათვის, რომ ყოველმხრივ მომზადებული ვიყოთ სასწავლო პროცესის ამ მნიშვნელოვანი ეტაპის დასაგვირგვინებლად. კათედრებისა და დეკანატების პირდაპირი ვალია კიდევ ერთხელ შეამოწმონ, უზრუნველყოფილია თუ არა სასწავლო გეგმების შესრულება, ყურადღება მიაქციონ სუსტ სტუდენტებთან დამატებით მუშაობას. განსაკუთრებული მზრუნველობისა და ყურადღების ღირსნი არიან წარმოებაში მომუშავე პირველკურსელი სტუდენტები. დეკანატებმა და საზოგადოებრივმა ორგანიზაციებმა უნდა მიიღონ გადამჭრელი ზომები, რათა აღნიშნული სტუდენტები სათანადოდ მომზადებული შეხვდნენ გამოცდებს. უნივერსიტეტის მთელი კოლექტივის, ადმინისტრაციის, საზოგადოებრივი ორგანიზაციების, დეკანატების, კათედრების, თვითეული მასწავლებლის ღირსების საქმეა საქმიან ვითარებაში, ორგანიზებულად და ყოველგვარი ზედმეტი ფუსფუსის გარეშე, გულისხმიერებისა და მყუდრო ატმოსფეროში ჩავატაროთ კურსიდან კურსზე გადასაყვანი სესიები.

კვლავაც პირუთვნელად და წმიდათა წმიდად უნდა დავიცვათ ის პრინციპები, რომ სტუდენტთა ცოდნის შეფასებაში გადამწყვეტია მხოლოდ და მხოლოდ ცოდნა. გადამჭრელი ბრძოლა უნდა გამოვუცხადოთ ლიბერალიზმის ყოველგვარ გამოვლინებას სტუდენტთა ცოდნის შეფასებაში. მაღალ პედაგოგიურ დონეზე ჩავატაროთ საგამოცდო სესიები და კარგი მაჩვენებლებით დავამთავროთ წლევანდელი სასწავლო წელი, — ასეთია ჩვენი სადღეისო ამოცანა!

პროფ. **მ. მირიანაშვილი,**
უნივერსიტეტის პრორექტორი სასწავლო მუშაობის დარგში.

სასარგებლოა ასეთი კონტაქტი

საბუხჰალტრო აღრიცხვისა და სამეურნეო საქმიანობის ანალიზის კათედრა მუდმივ კონტაქტშია თავისი სპეციალობით კურსდამთავრებულ ამხანაგებთან, რომლებიც უკვე მუშაობენ პრაქტიკულად, ასე თუ ისე პასუხსაგებ ადგილებზე.

კათედრის გამგე, პროფ. ა. ინწკირველი, კათედრის უფროსი მასწავლებელი ფ. მენთეშაშვილი და სხვ. დაახლოებული არიან იმ საწარმოებთან და ორგანიზაციებთან, სადაც მუშაობა უხდებათ ჩვენს კურსდამთავრებულებს; საუკეთესო მომზადება და დიდი შრომისუნარიანობა გამოიჩინეს ადგილებზე ჩვენმა კურსდამთავრებულებმა (1959 წ.): ამხ. ამხ. ხ. კაკაჩიამ — სასადილოების ტრესტის № 125 სასადილოს მთ. ბუხჰალტერმა, ა. წითელაშვილმა—სასადილოების ტრესტის ბუხჰალტერმა, ტ. ყალიჩავამ — ჩხოროწყუს ავტოსატრანსპორტო კანტორის მთავარმა ბუხჰალტერმა და სხვებმა.

ამასწინათ კათედრის გამგემ, ა. ინწკირველმა წერილი მიიღო ჩვენი ყოფილი სტუდენტის, ზემოხსენებული ტ. ყალიჩავასაგან; აი რას იწერება იგი: „სალამი და დღეგრძელი სიცოცხლე პატივცემულო აღმზრდელო პროფესორო!

ვმუშაობ ჩხოროწყუს ატკ-ში, მთ. ბუხჰალტრად; გჯეროდეთ, რომ არასდროს სირცხვილს არ ვაჭმევ ჩვენს კათედრას. აქ არიან გამოცდილი მუშაკები, მაგრამ ისინი უკვე, სხვანაირად არ მიიღოთ და, უკან მოვიტოვე".

„პირდაპირ ენით გამოუთქმელი სიხარული გამოიწვია ჩვენში თქვენგან ასეთი თბილი, ასეთი სიყვარულით აღსავსე წერილის მიღებამ" — პასუხობს კათედრის გამგეს მის მიერ გაგზავნილ საკონსულტაციო წერილზე ჩვენი ყოფილი სტუდენტი — „აფხაზტორგის" ბუხჰალტერი, მ. ტურავა სოხუმიდან.

ჩვენი აზრით, კათედრის ასეთი კავშირი თავის მომზადებულ კადრებთან უსათუოდ მისასალმებელია და დადებითი შედეგის მომტანი.

ე. თაკალანაძე,
საბუხჰალტრო აღრიცხვისა და ანალიზის კათედრის ლაბორანტი.

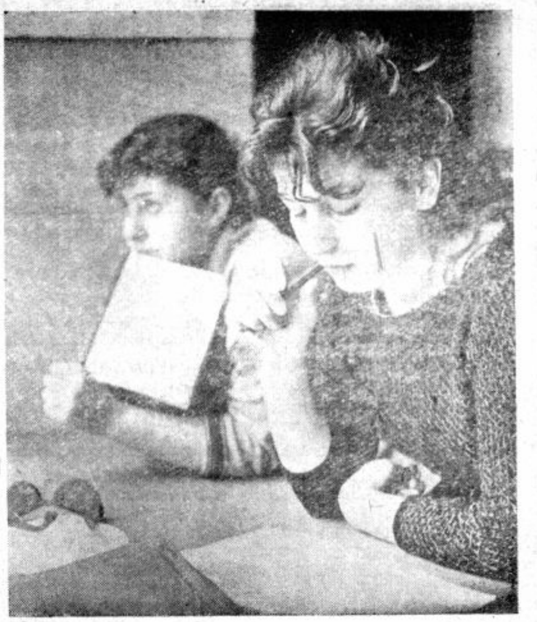

გამოცდის წინ

ფოტოეტიუდი ს. ონანოვისა

პრაქტიკა განამტკიცებს თეორიულ ცოდნას

როცა საბუხჰალტრო აღრიცხვისა და სასამართლო-საბუხჰალტრო ექსპერტიზის საფუძვლების შესწავლას ვიწყებდით, იურიდიული ფაკულტეტის საღამოს განყოფილების II კურსის სტუდენტები ვფიქრობდით, რომ საქმე გვექნებოდა უაღრესად აკადემიურ და რამდენადმე მშრალ საგანთან, სადაც არაფერი იქნებოდა ციფრებისა და საბუხჰალტრო-ფინანსური ცნებების გარდა, მისი შესწავლა სამუშაო დღის შემდეგ არც ისე ადვილი იქნებოდა.

მაგრამ სტუდენტთავარაუდი სწორი არ გამოდგა. ლექტორმა, დოც. გ. გურგენიძემ პირველივე ლექციიდან მიიპყრო მსმენელთა ყურადღება, მან უბრალოდ და გასაგებად აგვიხსნა რთული თეორიული დებულებები და ცალკეული ცნებები. ყოველთვის, თავისი მსჯელობის საილუსტრაციოდ მაგალითები მოჰყავდა ცხოვრებიდან, პრაქტიკიდან.

იურიდიული ფაკულტეტის დეკანი, დოც. გ. ინწკირველი და საბუხჰალტრო აღრიცხვისა და სამეურნეო საქმიანობის ანალიზის კათედრის გამგე ა. ინწკირველი სისტემატურად აკონტროლებენ ჩვენს მუშაობას და ყოველთვის ცდილობენ სათანადოდ გააუმჯობესონ სასწავლო პროცესი. ამასწინათ მათ სთხოვეს საქართველოს სსრ ფინანსთა მინისტრს, ამხ. ბ. ჩხეიძეს, რათა სტუდენტებთან მოხსენების წასაკითხად გამოეყოთ რომელიმე პირი სახელმწიფო საბუხჰალტრო ექსპერტიზის ბიუროს შემადგენლობიდან.

თბილად შეხვდნენ ამ თხოვნას. ამხ. ჩხეიძემ ჩვენთან გამოგზავნა გამოცდილი პრაქტიკოსი, უფროსი ექსპერტი-ბუხჰალტერი, ამხ. მ. დოლიძე, რომელმაც საინტერესო პრაქტიკული მეცადინეობა ჩაგვიტარა სასამართლო-საბუხჰალტრო ექსპერტიზაში.

სტუდენტებმა, რომელთაც სათანადო თეორიული ცოდნა უკვე გააჩნდათ, ინტერესით მოისმინეს ამხ. მ. დოლიძის მოხსენება დასახელებული ბიუროს პრაქტიკულ მუშაობაზე, ფინანსიურ-სამეცნიერო დისციპლინის დარღვევების გამოვლინებათა ფაქტებზე და სხვ. სტუდენტებმა ინტერესით მოისმინეს, თუ პრაქტიკულად როგორ მიჩანს ესპერტ-ბუხჰალტრების მუშაობა, როგორ ადგენენ ისინი „დასკვნას" — მეტად ძნელი, მაგრამ მიმზიდველი მუშაობის შედეგს, რაში მდგომარეობს მათი უფლება-მოვალეობანი.

იმ მრავალრიცხოვანი შეკითხვების მიხედვით, რომლებიც მომხსენებელს მისცეს სტუდენტებმა: ქ. კობერიძემ, მ. ტერ-სააკოვამ, ე. ზარიფიანმა, ე. ტეპლიცკიმ, მ. ვარდინაშვილმა და სხვებმა, შეიძლება ვიმსჯელოთ, თუ რაოდენ სასარგებლოა თეორიული და პრაქტიკული ცოდნის შერწყმა. ჩვენი კურსის სტუდენტებმა, თუნდაც ამ ერთი პრაქტიკული მეცადინეობით, კარგი პრაქტიკოსის გამოცდილების გაზიარებით დიდად გაიღრმავეს თავიანთი ცოდნა სოციალისტურ დაწესებულებათა ფინანსიურ-სამეურნეო აღრიცხვისა და ანალიზის დარგში.

დიდ მადლობას ვუხდით რა შინაარსიანი მოხსენებისათვის მ. დოლიძეს, ხოლო სასწავლო პროცესის სანიმუშოდ დაყენებისათვის ამხანაგებს — გ. ინწკირველს, ა. ინწკირველს და გ. გურგენიძეს, ჩვენ ვიმედოვნებთ, რომ სხვა კათედრების მასწავლებლებიც ყველაფერს გააკეთებენ, რაც კი მათზეა დამოკიდებული, რათა კიდევ უფრო გააუმჯობესონ სტუდენტთა სწავლების ორგანიზაცია.

ტ. ძაძნიძე,
იურიდიული ფაკულტეტის საღამოს განყოფილების II კურსის სტუდენტი.

ჩვენი უნივერსიტეტის ბევრ ფაკულტეტზე უკვე დაიწყო ზაფხულის საგამოცდო სესიები. პირველი წარმატებებით აღფრთოვანებული სტუდენტები გულმოდგინედ ემზადებიან დარჩენილი საგნების ჩასაბარებლად.

სურათზე: გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის III კურსის სტუდენტი ი. ცუცქირიძე (მარჯვნივ) დოც. ლ. ხარაზს აბარებს გამოცდას პოლიტეკონომიაში. ლექტორმა მას უმაღლესი ნიშანი — ფრიადი დაუწერა.

ფოტო. **ზ. რუსიასი**

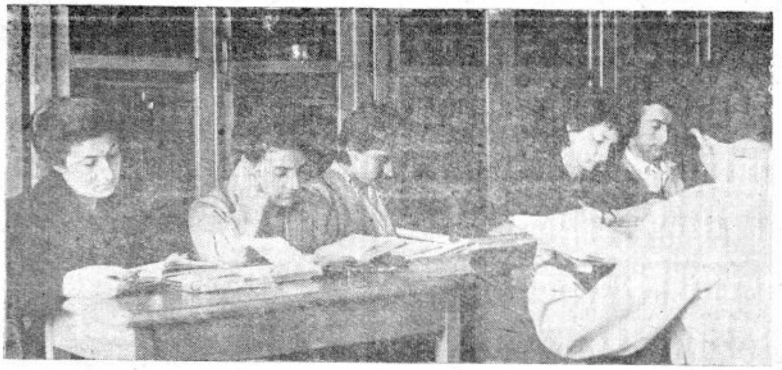

ამჟამად ყველა სტუდენტს ერთი მიზანი აქვს — წარმატებით ჩააბაროს ზაფხულის საგამოცდო სესიები. ყოველგვარი სხვა საქმე გვერდზე გადაიდო, ყველა თავაუღებლივ მეცადინეობს.

სურათზე: ფილოლოგიის ფაკულტეტის ქართული ენისა და ლიტერატურის განყოფილების III კურსის სტუდენტები აკად. კ. კეკელიძის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის კაბინეტში ემზადებიან გამოცდებისათვის.

ჰიდრო-აერომექანიკის ლაბორატორიაში

უკვე მეორე წელია, რაც ჩვენს უნივერსიტეტში შეიქმნა ჰიდროაერომექანიკის ლაბორატორია, რომელიც აღჭურვილია სასწავლო ხასიათის ხელსაწყოებითა და დანადგარებით.

ლაბორატორია მომსახურებას უწევს უნივერსიტეტის მექანიკა-მათემატიკისა და გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტების სტუდენტებს, რომლებიც თავის მხრივ დიდ ინტერესს იჩენენ ცალკეული ამოცანების ინდივიდუალურად შესწავლისადმი. აღსანიშნავია, რომ აღნიშნულ ლაბორატორიაში ტარდება კვლევითი ხასიათის სადიპლომო სამუშაოებიც.

ლაბორატორია უახლოეს დროში მიიღებს კიდევ ორ ახალ ხელსაწყოს: მცირე ზომის აეროდინამიკურ მილს და ბორის დანადგარს.

კათედრის მიერ შემუშავებულია ჰიდროაერომექანიკის ლაბორატორიის გაფართოების პერსპექტიული გეგმა, რომელიც ითვალისწინებს 1961 წლისათვის სასწავლო და კვლევითი ხასიათის მუშაობისათვის კიდევ რამდენიმე ჰიდრავლიკური დანადგარის შექმნას საკუთარი ძალებით.

კათედრის გამგე პროფესორი დ. დოლიძე, წევრები: დოცენტები — ნ. პატარაია და ს. მეუნარგია, ასისტენტი რ. სულიკაშვილი, უფროსი ლაბორანტი ჰუმბურიძე და ლაბორანტი წილოსანი დიდი ინტერესით მუშაობენ ჰიდროაერომექანიკის ლაბორატორიის როგორც არსებული ხელსაწყოებისა და დანადგარების კონსტრუქციულად გაუმჯობესებაზე, ისე ახალი სრულყოფილი დანადგარების შექმნაზე. გარდა იმისა, რომ ჰიდროაერომექანიკის კათედრასთან ლაბორატორიის შექმნამ უკანასკნელ წლებში სტუდენტთა უკეთესი მომზადება განაპირობა, კათედრას, ამასთან ერთად საშუალება მიეცა ჰიდროაერომექანიკაში და ჰიდრავლიკაში სათანადო კვლევითი ხასიათის სამუშაოებიც აწარმოოს.

ზ. რუსია

შეხვედრა გამოჩენილ მსახიობებთან

ამასწინათ სააქტო დარბაზში მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის სტუდენტებმა შეხვედრა მოუწყვეს მარჯანიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო დრამატიული თეატრის მსახიობებს: საქართველოს სსრ სახალხო არტისტს მედეა ჯაფარიძეს და საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტს ვასო გოძიაშვილს.

საღამო შესავალი სიტყვით გახსნა ფაკულტეტის კომკავშირის ბიუროს მდივანმა ჰ. მელაძემ. სტუმრების შემოქმედებითი მუშაობისა და ცხოვრების შესახებ მოხსენებით გამოვიდა IV კურსის სტუდენტი რუსუდან ბერიძე. სტუმრებს მიესალმენ: პროფ. ლევან გოკიელი, სტუდენტები ს. გველესიანი და ი. ცაავა, ფაკულტეტის საშეფო 55-ე საშუალო სკოლის მოსწავლე მარდალეიშვილი. სტუმრებისადმი მიძღვნილი ლექსი წაიკითხა I კურსის სტუდენტმა ანზორ დავითაიამ.

შემდეგ სიტყვებით გამოვიდნენ სტუმრები და მადლობა გადაუხადეს მასპინძლებს გულთბილი შეხვედრისათვის.

ა. დავითაია

ახალგაზრდა აგიტატორის ჩანაწერებიდან

თებერვლის ჩვეულებრივი დღე იყო... მაგრამ იგი ჩემთვის არაჩვეულებრივი და დაუვიწყარია, ჯერ ერთი, რომ იმ დღეს მიმიღეს ლენინური კომუნისტური პარტიის წევრობის კანდიდატად და, მეორეც, იმ დღესვე მომცეს პირველი პარტიული დავალება:

ფაკულტეტის პარტბიუროს მდივანი დოც. ა. კოტარია მეუბნება, რომ მე დავალებული მაქვს აგიტატორობა გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის II კურსის № 482 ჯგუფის სტუდენტებთან. რა ვქნა, ყოყმანის დრო არ არის; უარს ვერ ვეტყვი, იმიტომ რომ პარტიული დავალებაა და თანაც პირველი დავალება. ჩემი ოცნებაც ხომ ეს იყო, — გავიფიქრე გულში — ვყოფილიყავი კომუნისტი, შემესრულებინა პარტიული დავალება...

— ჩემი აზრით, არ არის ძნელი დავალება, ვფიქრობ, შენ გაართმევ მას თავს, — მეუბნება პარტბიუროს მდივანი.

— ჩემს ენერგიას არ დავზოგავ, პატივცემულო, რათა პირნათლად შევასრულო დავალება, — ვუპასუხე მე.

მაგრამ ჩემთვის კი ვფიქრობდი: ძნელია აგიტატორობა, ისიც შენს ამხანაგებთან, შენს ტოლებთან... თანაც მე აგიტატორად მუშაობის გამოცდილება არ მქონია, გარდა იმისა, რომ სკოლაში ხმამაღლა მკითხველის ფუნქციას ვასრულებდი. მაფიქრებდა სტუდენტის ბუნებაც, ბევრი მათგანი ხომ ეჭვის თვალით, გამომცდელად უყურებს ამხანაგის საუბარს, თითქოს არც სჯერა მისი.

— რაც იქნება, იქნება მეთქი, გავიფიქრე და გადავწყვიტე სირცხვილი არ მეჭამა.

მხოლოდ ერთი ვკითხე პარტბიუროს მდივანს: აგიტკოლექტივის ხელმძღვანელი ვინ არის-მეთქი. გავიგე, რომ ჩვენი ხელმძღვანელი იყო ამ საქმის კარგი მცოდნე და დიდი გამოცდილების მქონე დოც. ვ. ბურჯანაძე, რომელსაც მე ძალიან ახლოს ვიცნობდი, რადგან იგი სამი წელია, რაც ლექციებს გვიკითხავს და ახლოურთიერთობა აქვს ჩვენთან.

მეორე დღეს შევედი ეკონომიური გეოგრაფიის კათედრაზე, მინდოდა მოველაპარაკებოდი ხელმძღვანელს, მეკითხა რჩევა; მას კი თურმე ყველაფერი სცოდნია ჩემს შესახებ. — დაბრძანდით, მითხრა ხელმძღვანელმა.

მე შეკითხვის მიცემა ველარ მოვასწარი, თვითონ მითხრა: — თქვენ ამა და ამ ჯგუფში აგიტატორად ხართ მიმაგრებული, მართალია, გამოცდილება არა გაქვთ, მაგრამ არა უშავს, ჩვენ ყოველმხრივ დაგეხმარებით, მოვაწყობთ აგიტსემინარებს და, თუ საჭიროდ მიგაჩნია, პირველად მეც შეგყვები ჯგუფშიო.

— არა, მე თვითონ, პატივცემულო, მე თვითონ შევალ მარტო, ვუპასუხე მე.

შევედი ჯგუფში და, რა დასამალია, ვხედავ, რომ სტუდენტები უნდობლად მიცქერენ, თუმცა ჯერ სიტყვაც არ მითქვამს. გავეცანი ჯგუფს, მოვახსენე ჩემი შესვლის მიზანი და მიზეზი. ზოგადად გავაცანი ჩვენი მუშაობის გეგმა, მაგრამ რა... ზოგიერთი სტუდენტი თავს ურწმუნოდ აქნევს.

— აი, სწორედ მათთან არის საჭირო მოხდენილი სააგიტაციო საუბრები, გავიფიქრე მე.

— ახლა, მეგობრებო, მივმართე ჯგუფს, ვისაუბროთ თქვენთვის საინტერესო საკითხებზე, მე მზად ვარ გაგცეთ პასუხი შეძლებისდაგვარად მეთქი. ვხედავ, სტუდენტები ხალისიანი გახდნენ; მეკითხებიან საერთაშორისო ამბებისა და ჩვენი ცხოვრების საჭირბოროტო საკითხების შესახებ... ზოგს რა აინტერესებს და ზოგს რა... ვხედები, რომ ზოგიერთი კარგად მომზადებული სტუდენტი გამოცდის მიზნით მეკითხება. მაგრამ როცა დარწმუნდნენ, რომ ჯგუფში მოუმზადებელი არ შევსულიყავი, გაუხარდათ, მითხრეს, რომ სიამოვნებით დაესწრებოდნენ აგიტსაუბრებს...

შემდეგ რამდენჯერ შევსულვარ ჯგუფში და არც ერთი სტუდენტის სახეზე სინანული არ შემიმჩნევია იმის გამო, რომ იგი საუბარს ესწრებოდა. ხშირად, როცა შევდიოდი ჯგუფში, მიხდებოდა წინასწარშედგენილი გეგმის გადახალისება. გამოდიოდა ისე, რომ ჩვენ ერთმანეთს ვუგებდით. მეც და სტუდენტებიც კმაყოფილნი ვრჩებოდით. შემდეგ, ხშირად ყოფილა ასეთი შემთხვევაც: შემხვედრია სტუდენტი დერეფანში, უკითხავს მისთვის საინტერესო საკითხის შესახებ და ბოლოს ისიც უთქვამს — ჯგუფში შემოსვლას ნუ დააგვიანებთო...

პირველი წარმატება მიღწეულია... ახლა მთავარი ის არის, რომ განვამტკიცო ეს წარმატება.

მინდა, განსაკუთრებით აღვნიშნო ის, რომ ჩვენი ფაკულტეტის აგიტკოლექტივიდან უმრავლესობა პირნათლად ასრულებს თავის მოვალეობას. ამას ხელს უდაოდ ისიც უწყობს, რომ სისტემატურად ეწყობა აგიტატორებისათვის სემინარები. ამასწინათ მოძმე აზერბაიჯანში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 40 წლისთავთან დაკავშირებით მორიგ აგიტსემინარზე საინტერესო ლექცია წაიკითხა თვითონ დოც. ვ. ბურჯანაძემ.

ს. ხარძეიშვილი

გავაუმჯობესოთ წიგნის გამოცემის კულტურა

ჩვენს უნივერსიტეტს რომ დღეს კარგად მოწყობილი საკუთარი გამომცემლობა და სტამბა აქვს, ეს უდავოდ თვალსაჩინო მიღწევაა. მარტო ეს ფაქტიც კი საკმარისია იმის საილუსტრაციოდ, თუ რაოდენ დიდ ეროვნულ საგანმანათლებლო დაწესებულებას წარმოადგენს რესპუბლიკის მაშტაბით ჩვენი უნივერსიტეტი. თბილისის უნივერსიტეტის მუშაობაში მის გამომცემლობასა და სტამბას დიდი ადგილი უკავია. ჩვენი გამომცემლობის შესაძლებლობანი დღეს ისე დიდია, რომ იგი, უნივერსიტეტს გარდა, კულტურის სხვა კერებსაც უწევს მომსახურებას რესპუბლიკაში. ჩვენი გამომცემლობა და სტამბა საკმაოდ კვალიფიციური თანამშრომლებით არის დაკომპლექტებული. არაერთხელ გვქონია შემთხვევა უშუალო ურთიერთობაში ვყოფილიყავით სტამბისა და გამომცემლობის თანამშრომლებთან და დარწმუნებული ვართ იმაში, რომ მათი უმრავლესობა ჩვენი უნივერსიტეტის საქმიანობის გულწრფელი პატრიოტია. არაერთი მათგანი წიგნის აწყობასა და გამოცემაზე მექანიკურად მომუშავე პირი კი არ არის, არამედ ამ წიგნის სიყვარულითა და ინტერესით მკითხველიცაა. არაერთ ასოთამწყობს თუ კორექტორს მეცნიერების ესა თუ ის დარგი აინტერესებს და გამოსაცემად გადაცემული წიგნის ხელნაწერს ინტერესით და ხალისით აწყობს და ასწორებს.

უნივერსიტეტში ამ რამდენიმე წლის წინათ ქართული სტამბის საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებულ საზეიმო სხდომაზე სტამბის ძველი მუშა უბრალო სიტყვებით, მაგრამ გულწრფელი განცდით ამბობდა: „დიასახლისებმა რომ იცოდნენ, როგორი სიყვარულით და განცდით აწყობს ასოთამწყობი გაზეთის სვეტებს, ისინი გაზეთს მწვანილის გასახვევად არ გაიმეტებდნენო".

ასეთი გულწრფელი და საქმით დაინტერესებული თანამშრომლების კოლექტივით უნივერსიტეტის გამომცემლობა და სტამბა სანიმუშო დაწესებულებად შეიძლება ვაქციოთ რესპუბლიკის მაშტაბით. თუ კი უნივერსიტეტის მეცნიერთა კოლექტივი დახმარებას გაუწევს და თავის გამოცდილებას გაუზიარებს მას.

ქართულ უნივერსიტეტს დიდად დამშვენდებოდა, რომ მის მიერ გამოცემული წიგნი უნაკლო იყოს, ჩვენ უნდა მივბაძოთ ამ მხრივ სხვა მოწინავე გამომცემლობებს და შევისწავლოთ, თუ როგორ აქვთ მათ დაყენებული წიგნის გამოცემის საქმე.

შეიძლება განა დღეს ინდექსის (საძიებლის) გარეშე იბეჭდებოდეს მეცნიერული ნაშრომი? განსვენებულ ზაქარია ჭიჭინაძეს ეპატიებოდა საძიებლის გარეშე წიგნების გამოცემა, მაგრამ შეიძლება წიგნი დღესაც ასე ვბეჭდოთ?

უნივერსიტეტის გამომცემლობამ საქმე ისე უნდა დააყენოს, რომ წიგნის ავტორს კიდეც რომ არ სურდეს თავის შეწუხება, საძიებლის გარეშე არ გამოუცეს მას წიგნი. ეს წესი ჩვენი გამომცემლობისათვის დამახასიათებელი უნდა იყოს და სხვათაგან ამ მხრივაც უნდა გამოირჩეოდეს იგი (რამდენადაც ვიცით, 1961 წლიდან უნივერსიტეტის გამომცემლობის ხელმძღვანელობა ამ წესს მტკიცედ გაატარებს).

უნივერსიტეტის სტამბა, მართალია, ცუდად არ არის აღჭურვილი სასტამბო ნიშნებით და სათანადო მანქანებით, მაგრამ ჩვენ გვინდა, რომ იგი, რაკი აკადემიური სტამბის სახელს ატარებს, მომარაგებული იყოს სასტამბო ნიშნებით ისე, როგორც, მაგალითად, მოსკოვისა და კიევის აკადემიური სტამბებია. უნივერსიტეტის სტამბას თავისუფლად უნდა შეეძლოს საკუთარი სასტამბო ნიშნებით ააწყოს ძველი ქართული, ძველი სომხური, არაბული, სირიული, სანსკრიტული, ბერძნული, ლათინური, სლავური, გერმანული, ფრანგული, ინგლისური და სხვა ტექსტები. ისე რომ ამიერკავკასიის მაშტაბითაც რომ ვინმეს რაიმე დასჭირდეს, ამ მხრივ ჩვენი უნივერსიტეტის სტამბა-გამომცემლობის იმედი უნდა ჰქონდეს, ეს ჩვენი კულტურის ერთ-ერთი მჭერმეტყველი ფაქტთაგანი იქნება.

დღეს-დღეობით, ჩვენ, წიგნის ვერც გარეგნული გაფორმებით მოვიწონებთ თავს. მივბაძოთ მოსკოვის, ლენინგრადის, კიევისა და ამ მხრივ დაწინაურებულ სხვა გამომცემლობებს.

ჩვენ საჭიროდ მივიჩნევდით აგრეთვე, რომ უნივერსიტეტის მიერ გამოცემული ყოველი წიგნის სათანადო ფურცელზე აღნიშნული იყოს, რედაქტორის, სტილისტის, კორექტორისა და, რაც მთავარია, ასოთამწყობის და გამფორმებლის სახელი და გვარი. ეს უნდა გაკეთდეს, როგორც წესი. არა მგონია ამ სტრიქონებს განმარტება სჭირდებოდეს. და ბოლოს, უნივერსიტეტის გამომცემლობას თავის მარკა უნდა ჰქონდეს, ლამაზად შერჩეული, და ყოველ წიგნს, ჩვენი გამომცემლობის მიერ დაბეჭდილს, სათანადო ადგილზე უნდა ჰქონდეს ეს ნიშანი.

პროფ. **იასე ცინცაძე**

ლიტერატურული გვერდი

შეხვედრა სახალხო პოეტ გიორგი ლეონიძესთან

22 მაისს სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლებმა, სტუდენტებმა და თანამშრომლებმა მეტად გულთბილი, დაუვიწყარი შეხვედრა მოუწყეს საქართველოს სახალხო პოეტს, სტალინური პრემიის ლაურეატს, აკადემიკოს გიორგი ნიკოლოზის ძე ლეონიძეს.

შეხვედრა შესავალი სიტყვით გახსნა უნივერსიტეტის სამეცნიერო ნაწილის პრორექტორმა, პროფ. სერგი ჟღენტმა.

მოხსენება სახალხო პოეტის ცხოვრებისა და შემოქმედების შესახებ წაიკითხა საქართველოს სსრ მწერალთა კავშირის მდივანმა, დოც. ბესარიონ ჟღენტმა. მოხსენებაში, რომელიც დიდი ყურადღებითა და ინტერესით მოისმინეს, აღინიშნა გიორგი ლეონიძის დიდი დამსახურება მეოცე საუკუნის ქართული ლიტერატურის შექმნა-განვითარებაში.

საპატიო სტუმარს გულთბილად მიესალმნენ: უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა სახელით — პროფ. გიორგი ახვლედიანი; ფილოლოგიის ფაკულტეტის კოლექტივის სახელით—პროფ. ვლადიმერ ფანჩვიძე; ახალი ქართული ლიტერატურის კათედრის სახელით—დოც. სოლომონ ხუციშვილი; დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკულტეტის კოლექტივის სახელით — დოც. გივი გაჩეჩილაძე; უნივერსიტეტის სტუდენტთა სამეცნიერო საზოგადოების სახელით — საზოგადოების საბჭოს თავმჯდომარე ალექსანდრე ალექსიძე; უნივერსიტეტის ახალგაზრდა მწერალთა წრის სახელით — ახალგაზრდა პოეტი გოგი ჩარკვიანი.

დიდ ქართველ პოეტს ლექსებით მიმართეს ახალგაზრდა პოეტებმა ზაურ ბოლქვაძემ და ალაზა ხაიაურმა.

სტუდენტებმა საყვარელ სტუმარს ცოცხალი ყვავილების თაიგულები მიართვეს.

დასასრულს გიორგი ლეონიძემ მადლობა გადაუხადა უნივერსიტეტის კოლექტივს ესოდენ გულთბილი შეხვედრისათვის და მოიგონა უნივერსიტეტთან დაკავშირებული რამდენიმე დეტალი წარსულიდან.

აღნიშნულ შეხვედრასთან დაკავშირებით ჩვენი გაზეთის დღევანდელი ლიტერატურული გვერდი ეძღვნება საქართველოს სახალხო პოეტს — აკადემიკოს გიორგი ლეონიძეს.

ოქროგრიგალო ქართული ლექსის!..

შენი გვირგვინი ახლა დაფნაა,
სიმაღლე შენი — შენივ წიგნია;
შენი ლექსების ტალღამ დამფარა,
სათქმელისათვის ვერ მიმიგნია...

შენი ლექსი და გული გრგვინდება
მიწიერ ხმით და ციური ელვით,
გადაგაზომა მხრებზე დიდება
ვაჟა-ფშაველამ დამსკდარი ხელით!..

რაც მხურვალება დაგბედებია, —
ქართული მზის და ცეცხლის ბრალია.
მღელვარე სისხლი დამფეთებია
შენს სტრიქონს — ათას
ვეფხისძალიანს...

მზითსავსე სიტყვის აქილევსი ხარ, —
დაუძლეველი ორივ ქუსლითა;
ადიდებული, მძაფრი ლექსი ხარ
და სამმილიონ გულის მუსიკა...

შენი ლექსების ცეცხლთან მოგროვდნენ:
კაცი, მზე, ღმერთი, მარტოხე,
ნისლი...
გამმდიდრებელო სიტყვის ოქროთი
ერთი კალათა ქართული მიწის!...

დღეს ლექსთა შენთა ოქროვარდები
რუსთველის მიწას აყრია პირზე.
საუკუნეებს შეუყვარდები,
ლექსის ლაჩქერო და ლეონიძევ!...

ჩაზრდიხარ ხალხის მარად სიცოცხლეს
სულის სინათლით და გულის ფესვით;
არსებას შენსას გამოიზოგებს
დაუწერელი მრავალი ლექსი...

ხალხის გენია გუგუნებს შენში,
უკვდავი სული დრტვინავს და
ბორგავს —
ოქროგრიგალო ქართული ლექსის,
გალმერთებულო ხალხისგან—გოგლა!

შენი სტრიქონის მეწყერი მაწევს...
არ შემიძლია ახლა მეტის თქმა
და აპატიე ამ ლექსის დამწერს
დღეს საკადრისად რაიც ვერ გითხრა...

ზაურ ბოლქვაძე

გიორგი ლეონიძეს

გსწავლობ და სიტყვა ალალი
გულიდან ამოშაირდა,
მიიღე ჩემი სალამი, —
ჩამოტანილი ფშავიდან.
ვაჟაის შემდეგ ამ მთების
ზენ ათამამებ ჩანჩქერებს,
შენი ლექსების კალთები
ყვავილთა სურნელს გვანჩქლევენ.
არ გაგწყვეტია სიმები
და მღერი სასახელოდა,
ჩანგზე, რომელზეც დიდებით
დიდი ფშაველი მღეროდა.
დაგლოცა გულით მართალით,
ვაჟაის სულის ნაკადო!
მუხის ქერქივით დამსკდარი
ხელი რომ მხარზე დაგადო.
მოხუცდი? — მთას ვერ წააქცევს
ოდნავი გადაფერდება,
არწივს ხომ ჰქვია არწივი,
რა ვუყოთ, თუ კი ბერდება?..
კლდეებს — ბებერი ვეფხვები
არ უფრთხებიან—ლოდიანს,
უხარით, მათს ნაგზაურზე,
როცა ბოკვრები მოდიან...
და თუ დაგვზარდა სამშობლომ,
ხომ ვიხსენებით მართვებად?
ვინ იცის, ჩვენგან მთასავით
რომელი აღიმართება!
თუ გვითქვამს სიტყვა ფრთოსანი,
მსმენელს გულს თუ მოხვედრია,
იქ უტყუარად, მგოსანო,
შენი წვლილი და ხვედრია.
ელვამ ცა გაამათრახოს,
რაა, წვად თუ არ მოედო?!
გაქვს სიყვარული სახალხო,
მართლა სახალხო პოეტო!
მიმშეუვალი შვილობა,
ყველა დროს ემახსოვრება,
გულს გაქვს იმდენი ჭრილობა,
რამდენიც ქართლის ცხოვრებას...
გაზეპირებენ ლერწმები,
ქარნი ხმას ცაში გიბნევენ,
ხმას ვერ წაგართმევს ვერც წლები,
ვერც სიბერე და სიბნელე.
ისეთ ძუძუ გაქვს ნაწოვი,
ეს მიწა არის თავდებად,
რომ ოქრო-ვერცხლის ამწონი
სიტყვა არ გაგითავდება.
შენი ხმა დიდხანს დაჭაბნის
ჩანჩქერთა ჩანგს და ჩადანას,
კავკასიონის თოვლია
ეგ დალოცვილი ჭაღარა!..
დაგუბებულო ერის ხმავ,
ქანთში ამოხეთქილო,
იცოცხლე, მანამ მღერის ზღვა,
მანამ მზეს რამე ეტყობოს!
მანამდე გამოიცვალონ
ჭრელი პერანგი ვეფხვებმა,
მანამ ექნება სიმტკიცე
ქართული მიწის ხერხემალს!..

ალაზა ხაიაური

მგოსანი უმღერის განახლებულ ქართლს...

მე იმ თაობას ვეკუთვნი, რომელიც ბავშვობიდან დაეწაფა გიორგი ლეონიძის პოეზიას. ჯერ კიდევ ომის დროს ჩვენ ზეპირად ვსწავლობდით ლექსებს: „ჰეი ,არწივნო", „არ დაიდარდო, დედაო"... და სხვებს. შემდეგ, თანდათანობით, უფრო ღრმად და ფართოდ ვეცნობოდით გიორგი ლეონიძის შემოქმედებას. წინ გვეშლებოდა ახალი სამყაროები. ჩვენ ვიჭრებოდით საქართველოს წარსულში და ლომგულ ვაჟებთან ერთად ვლეწავდით მომხდურ ყიზილბაშებს; გათენებამდე ვკითხულობდით „ქართლის ცხოვრებას" და დილით ეხდებოდით მოწამენი, თუ სალვინით და შოთის პურით როგორ ადგება ბანებს თბილისის მზე; ნინოწმინდის ქრუანტელით სავსე ღამეში გვეჭახებოდა სიყვარული, როგორც ხმალი ტამერლანისა და თოფით ხელში გაჯიბრებული სიჭაბუკის კვალდაკვალ მივაჭენებდით ცეცხლოვან ფრთამალ რაშებს.

გვაოცებდა ბარაქიანი, ტევადი ქართული სიტყვა, რომელიც ხელით შეხების სურვილს აჩენდა. სიყვარული მშობლიური ენისადმი იზრდებოდა სტრიქონიდან სტრიქონამდე, ლექსიდან ლექსამდე... და აღტაცებით ვიმეორებდით:

ჩვენი წიგნი, ჩვენი დედა,
ჩვენი ენა ქართული,
ვარდნაბამი ფურცელი,
ჩვენს ყრმობაში ჩართული.
დედის ძუძუ მეორე,
სიყვარული პირველი,
ჩვენს აკვანს შემომჯდარი,
მგალობელი ფრინველი.

ეროვნულობას მოკლებული ხელოვნება არ არსებობს როგორც ჭეშმარიტი ხელოვნება. გიორგი ლეონიძის პოეზია სწორედ იმიტომ არის დიდი და ძლიერი, რომ მასში ქუხს ხმა ქართველი ხალხისა, რომ მისი შემოქმედების სათავე ქართულ ხალხურ ლექსშია.

გიორგი ლეონიძე უმღერის განახლებულ ქართლს, მის ახალ ცხოვრებას. პოეტს უხარია, რომ თბილისს მცხეთამდე გააქვს მხარგაშლილობა, რომ სოფლებში შენდება ელსადგურები, რომ ხალხი შეძლებულად და მხიარულად ცხოვრობს:

დამდგარა ჩემი სიმღერის ჟერი, —
ეს ყვავილები მე დავაგროვე;
მე ვარ სამშობლოს ჩუქურთმის
მჭრელი,
ვარ ახალ ქართლის თანამედროვე.

ამბობს ჩვენი საყვარელი სახალხო პოეტი — სამშობლოს ჩუქურთმის მჭრელი, მისი დიდი მომღერალი და გვჯერა, რომ ჭეშმარიტად ეს ასეა!

გოგი ჩარკვიანი

ჩვენი სახალხო პოეტი

თანამედროვე ქართული მრავალხმიანი პოეზიის აღორძინებაში ერთი პირველთაგანი ადგილი უჭირავს მის ბრწყინვალე წარმომადგენელსა და ერთ-ერთ დამფუძნებელს, მისი ზრდისა და დავაჟკაცებისათვის მზრუნველს, საქართველოს სახალხო პოეტს—გიორგი ლ ე ო ნ ი ძ ე ს.

გიორგი ლეონიძის შემოქმედება თავიდანვე მოქალაქური და საზოგადოებრივი ხასიათისა იყო, მასში გამოკვეთილი ადგილი ეჭირა სამშობლოს სიყვარულსა და ვაჟკაცურად მის ბჭეებთან დარაჯად დგომას, მეგობრობისა და ერისათვის ზრუნვის გამოხატვას. ამ საუკუნის ათიანი წლებიდან მისი პოეტური ხმა ჩვენი ქვეყნის თანამდევად იქცა და თავის შემოქმედებას, რომელშიც პოეტმა ჩააქსოვა ქართული ლიტერატურის საუკეთესო ტრადიციები, მისცა ქართველი ერის შემოქმედებითი ცხოვრების მხატვრულად დაწერილი ისტორიის ღირებულება. გ. ლეონიძის პოეზია ორგანულ ნაწილად იქცა თანამედროვე ქართული ლიტერატურისა, რადგან მასში მოცემულია ის ზრახვანი და მისწრაფებები, რაც პოეტის მშობლიურ ქვეყანასა და ერს გასჩენია საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების მეტად რთულად ახმაურებულ უახლეს ისტორიაში.

გ. ლეონიძის ლექსები მიმზიდველი არიან ქართული სიტყვის ორიგინალური საქცევარით, ამ სიტყვის გემოთი, მახვილობითა და ჭედილობის ოსტატობით.

გ. ლეონიძის ლექსებში ყოველთვის ისეთი ძარღვი მოძრაობს და ფეთქავს, რომელიც სხვის გულისნადებსაც ეთანადება, მის ლექსებში ყოველთვის საოცარი ძალით ხმიანობს აზრი და გრძნობა, რაც ყოველთვის ქცეულა მსჯელობისა და მოწონების საგნად.

მკითხველი ძნელად მოიშორებს გულიდან გ. ლეონიძის პოეზიის იმ ნაზ მიმოქროლევას, რომლის ნატიფი გამოხატულება მან ნინო ჭავჭავაძისათვის დაწერილ ლექსში მოგვცა. მკითხველს დიდხანს ეხსომება რუსთაველის გმირებისებური რაინდული ძმადშეფიცვა და ვაჟკაცური სიტყვის მიცემა, როგორიც გამოხატულია „ნინოწმინდის ღამეში", შეუძლებელია ბინდმა დაჰკრას იმ სისხლის დენასა და ახალი ცხოვრების დამკვიდრების წადილს, რაც გამოხატულია „სამგორში", შეუძლებელია გაუქრობლად გაიხსენოს ადამიანმა ის პურის ყანა, რომელიც მშვიდლად შეუდგება მიწის მუშას განსაცდელის ჟამს.

მკითხველს ყოველთვის აოცებს ის მახვილი შედარებები, რომლებიც გ. ლეონიძის ლექსებშია მიმობნეული, როცა მზე ლომის თავსა ჰგავს, ხოლო ლამაზი — მთვარის პირს, როცა ვაშლის ყვავილები „ირმის რქეზე თეთრი არი".

გ. ლეონიძემ ბრწყინვალე პოეტური სახეები გამოაქანდაკა „ქართლის ცხოვრების" ციკლში.

გიორგი ლეონიძის ლექსები უდიდესი სიამაყის გრძნობასა და სიცოცხლის ალტაცებას ასახლებენ ადამიანის შეგნებაში, რადგან, პოეტის ღრმა რწმენით, ყოველ ბინდს განთიადი უნდა მოჰყვეს. რადგან წარსულის უკმურ დღეებში ნატაცარ ქვეყანას დღეს ეპატრონება ამაყად მდგარი შთამომავალი:

თქვენ საფლავებზედ ვდგევარ ამაყად,
ერთპირ, ერთსიმხნით, ერთძლიერებით,
ჩვენ მზეს ვუყურებთ გაჩახჩახებულს,
მისი ნათელით ბედნიერები.

გ. ლეონიძეს, მკვლევარ-მეცნიერს, ქართულ ლიტერატურისმცოდნეობაში თავისი წვლილი აქვს შეტანილი. მისი გამოკვლევები „ვეფხისტყაოსანზე", აღორძინების ხანის ქართული ლიტერატურის წარმომადგენლებზე, სულხან-საბა ორბელიანზე, დავით გურამიშვილზე, ბესიკზე, ნიკოლოზ ბარათაშვილზე, ილია ჭავჭავაძეზე, ივანე მაჩაბელზე და სხვებზე ქართული ლიტერატურის მეცნიერული შესწავლის შესანიშნავი მიღწევებია. ძველი ქართველი სახალხო გმირების — შაილეგის, ზეზვა გაფრინდაულისა და სხვათა სახეების გაცოცხლება გ. ლეონიძის დამსახურებაა. სწორედ საქართველოს წარსულის ცოდნამ, ქართველი ერის გულისხმის ცოდნამ, მისი დაუღეველი შემოქმედებისა და სიტყვის ცოდნამ მისცა ხვავი პოეტის ლექსებს. მათში რომ ძალა ტრიალებს თონის ალივით, ის ძალა იმ მიწამ აღმოაცენა, რომლის ყოველი ადლი ბრძოლის ადგილი იყო... გ. ლეონიძის პოეზიას სიცოცხლის უნარს სწორედ ხალხთან კავშირი აძლევს. ამით ჰყვნენ დევკაცები ნ. ბარათაშვილი, ი. ჭავჭავაძე, ვაჟა-ფშაველა... "მათ ხმა ესმოდათ მიწისა, მშრომელი კაცისა, ქართველი დედისა. ეს პოეტური სმენა გ. ლეონიძის ხვედრიცაა და სწორედ ამიტომ სიყვარულით მივმართავთ პოეტს, რომ მისი ლექსი დიდხანს დარჩენილიყოს ახალგაზრდობის დაკვირვებისა და მეცნიერული პაექრობის საგნად, მის ლექსებს დიდხანს ევლოთ ჩვენი ახალგაზრდობის თანამგზავრად და ისევე გაუხუნებლად, როგორიც ჩვენი ახალგაზრდობაა, ჩვენი მომავალი და ქართული ცის ლაჟვარდია გაუხუნებელი, რომ მის პოეტურ ნათქვამს —

ლექსო, სად იყო, სანამდე?
მე აღარ შეგეკითხები,
არ დაეცემა მიწაზე
აელერებული სიტყვები —

ქართულად, ვაჟკაცურად მჟღერი ხმით დიდხანს ეგუგუნოს ჩვენს სამშობლოში!

დოც. სოლომონ ხუციშვილი

მკვლელი სიკვდილით უნდა დაისაჯოს

ჩვენი რესპუბლიკის საზოგადოებრიობა შეაძრწუნა საგარეჯოში მომხდარმა დანაშაულებრივმა აქტმა — ვ. ი. ლენინის სახელობის საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სტუდენტმა გ. კოპაძემ ფინური დანით სასიკვდილოდ დაჭრა უნივერსიტეტის ეკონომიური ფაკულტეტის მოწინავე სტუდენტი მ. გეგეშიძე, რომელიც მალე გარდაიცვალა. ეს მკვლელობა აღვირახსნილი ღრეობისა და ლოთობის სავალალო ფინალს წარმოადგენდა.

ეკონომიური ფაკულტეტის III კურსის სტუდენტმა თამარ ქურდოვანიძემ ამა წლის 1 მაისს თავის დღეობაში ს. საგარეჯოში მიიპატიჟა თანაკურსელები — მ. თავართქილაძე, ც. კიკილაშვილი, ი. შარიქაძე, ს. ციციშვილი, ზ. ვეზირიშვილი, ნ. დეკანოსიძე, ქ. ყრუაშვილი, ჯ. ქოიავა, ო. შავლაძე, ზ. ჩიკვაიძე, ჯ. ჩიკვაიძე, ი. ხომერიკი, ნ. სურამლიშვილი და მ. გეგეშიძე. იქვე ჩავიდა თ. ქურდოვანიძის ძმა ავთანდილი თავის ამხანაგებთან — შ. არუთინოვთან, გ. ინაშვილთან და გ. კოპაძესთან ერთად. თავაშვებული ქეიფის პერიოდში, რაც მთელი ღამე გაგრძელდა, ვერც ახალგაზრდა მასპინძლებმა და ვერც მათმა მამამ, რომელიც სუფრაზე თამადობდა, ვერ უზრუნველყვეს წესრიგი და შეკრების კულტურული მსვლელობა, რაც ესოდენ დამახასიათებელია ქართული სუფრისათვის. მათ სუფრაზევე ვერ შეძლეს დროულად აღკვეთა იმ უსიამოვნებისა, რომელიც შემდეგში იმდენად გართულდა, რომ ადამიანის მკვლელობაც კი გამოიწვია.

მკვლელმა გ. კოპაძემ ისარგებლა მასპინძლებისა და თანამესუფრეების დანაშაულებრივი უმოქმედობით და მოფიქრებულად ჩაიდინა საზიზღარი საქმე — მკვლელობა. სხვანაირად არ შეიძლება აიხსნას მომხდარი აქტი, — კოპაძე ხომ შეგნებულად შეიარაღდა დანით დღეობაში წასვლის წინ. როგორც სამართლიანად აღინიშნა ეკონომიური ფაკულტეტის პარტიულ, კომკავშირულ და პროფკავშირულ საერთო კრებაზე, გ. კოპაძეს უეჭველია, წინასწარ ჰქონდა გამიზნული, რომ შესაფერის მომენტში „რაინდობა" გამოეჩინა და თავისი იარაღი აემუშავებინა. ჩვენ არ ვიცით, თუ როგორ წარიმართება საქმე გამოძიების მიერ ისეთ ვითარებაში, როდესაც თ. ქურდოვანიძე და სხვა თანამესუფრენი ყოველმხრივ ცდილობენ მკვლელის ერთგვარად გამართლებას, მაგრამ საზოგადოებისათვის, გ. კოპაძე რომ განზრახ მკვლელია, ეს დადასტურებული ფაქტია.

მკვლელი ღირსეულად დაისჯება — იგი დაიხვრიტება, — ასეთია უნივერსიტეტის მრავალათასიანი კოლექტივის რწმენა, მაგრამ ეს საკმარისი არაა. სათანადოდ უნდა დაისაჯონ ისინიც, რომლებმაც მკვლელის უდანაშაულო კაცად დახატვას ცდილობენ. ზ. ვეზირიშვილმა, ნ. დეკანოსიძემ, ი. შავლაძემ, ზ. ჩიკვაიძემ და სხვებმა უპასუხისმგებლოდ განაცხადეს, რომ მათ „ეძინათ", „არაფერი ახსოვთ", „იქ არ იყვნენ" და ა. შ. მაშინ, როდესაც მოწმეთა ჩვენებით ნათლად დასტურდება, რომ მკვლელობის მომენტში არავის არ ეძინა, არამედ ავტოსადგურისაკენ მიდიოდნენ. აკვნის ბავშვსაც ვერ დაარწმუნებ იმაში, რომ ადამიანს შეუძლია ეძინოს, ამავე დროს დადიოდეს და თანაც საუბრობდეს.

მართალია, უნივერსიტეტის რექტორის ბრძანებით მ. გეგეშიძის მკვლელობის თავიდან აცილებისათვის საჭირო ზომების მიუღებლობისა და თავდაუჭერლობის გამო უნივერსიტეტიდან გაირიცხა ეკონომიური ფაკულტეტის III კურსის სტუდენტი თამარ ქურდოვანიძე, რომელმაც დანაშაულებრივი დუმილი არჩია სიგნალის მიცემას, რომ გ. კოპაძის მ. გეგეშიძისა და ი. ინაშვილის შორის ატეხილი ჩხუბი შეეწყვიტათ, ხოლო სხვებს მკაცრი ადმინისტრაციული სასჯელები დაედვათ, მაგრამ მარტო ეს არ კმარა. ასეთი ამხანაგების მიმართ უნდა შეიქმნას საზოგადოებრივი გამკიცხავი აზრი და მათი საქციელი დაგმობილი უნდა იქნეს.

ვეუფლები მარქსისტულ-ლენინურ ფილოსოფიას

ისტორიის ფაკულტეტის ფსიქოლოგიის განყოფილების I კურსის სტუდენტები 1960 წლის თებერვლიდან ვსწავლობთ დიალექტიკურ მატერიალიზმს, ლექციებს და სემინარებს გვიტარებს დოც. ვახტანგ კალანდარიშვილი.

მთელი სემესტრის განმავლობაში თვითეული ჩვენგანი სისტემატურად ვესწრებოდით ლექციებს, მომზადებული მოვდიოდით სემინარებზე. ცხარე კამათსა და საუბარში შეუმჩნევლად გავიდა დრო.

უკანასკნელად ჩვენ ღრმასაფუძვლიანად შევისწავლეთ ენგელსის შრომა „ლუდვიგ ფოიერბახი და კლასიკური გერმანული ფილოსოფიის დასასრული". ამ თემაზე ჩავატარეთ რამდენიმე სემინარი. სემინარებზე განსახილველ საკითხებს ვუკავშირებდით მეცნიერებისა, და პრაქტიკის თანამედროვე მიღწევებს. ამავე დროს სემინარებს ვუკავშირებდით ჩვენს სპეციალურ საგანს — ფსიქოლოგიას. სემინარებზე განსაკუთრებით გამოირჩეოდნენ სტუდენტები: გერონტი შუშანაშვილი, იური ფილიპოვი, თამაზ გოგიჩაიშვილი და სხვები.

მე და ჩემი ამხანაგები ვცდილობთ დავეუფლოთ მარქსისტულ ფილოსოფიას, რომელიც ეხმარება ყოველ ჩვენგანს კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობაში აქტიური მონაწილეობისათვის.

მ. კარანაძე,
ისტორიის ფაკულტეტის ფსიქოლოგიის განყოფილების I კურსის ჯგუფხელი.

უცხოური იუმორი

ბავშვის მსჯელობა

დედა: — თუ შენ შეგხვდება ქუჩაში პატარა, ჭუჭყიანი გოგონა და მოგაწოდებს პურის ნაჭერს, აიღებ შენ მას?

ბავშვი: — არა.

დედა: — რატომ არა?

ბავშვი: — იმიტომ რომ მასზე არ იქნება კარაქი.

ბანკირი და მხატვარი

ერთ-ერთმა პარიზელმა ბანკირმა სთხოვა ცნობილ მხატვარს, დაეხატა პატარა რაიმე მისი ალბომისათვის. მხატვარმა დახატა იგი და მოითხოვა 1000 ფრანკი.

— რატომ, თქვენ დაგჭირდათ მხოლოდ ხუთი წუთი მის დასახატად, — თქვა ბანკირმა.

— დიახ, უპასუხა მხატვარმა, მაგრამ მე დამჭირდა ოცდაათი წელი იმის სასწავლად, თუ როგორ გამეკეთებინა ეს ხუთ წუთში.

ადრე ადგომა

მამა, ტუქსავდა რა თავის შვილს რომელიც არ დგებოდა ადრე, უთხრა მას წასაქეზებლად, რომ ვიღაც კაცმა, რომელიც ძალიან ადრე ადგა, იპოვა ოქროს საფულე.

— ეს შეიძლება ასე იყოს, — უპასუხა შვილმა, — მაგრამ ის, ვინც ის დაკარგა, ამდგარა იმაზე უფრო ადრე.

დაკავებული პროფესორი

მეტად შეშინებულმა მსახურმა შეირბინა პროფესორის კაბინეტში და უთხრა მას, რომ მისი სახლი იწვოდა.

— უთხარი ჩემს ცოლს, — თქვა პროფესორმა, — იცით, მე ძალიან დაკავებული ვარ და არასოდეს ვიწუხებ თავს საოჯახო საქმიანობით.

ინგლისურიდან თარგმნა
ლატავრა გაბუნიამ.

გულმოდგინედ იღრმავებენ ცოდნას თბილისის ფარმაცევტული სასწავლებლის მესამე კურსის კომკავშირელი მოსწავლეები;

სწავლასთან ერთად ისინი პრაქტიკას გადიან სტუდქალაქის მე-19 აფთიაქში.

სურათზე: 70 წლის ღვაწლმოსილი რაციონალიზატორი ფარმაცევტი აფთიაქის გამგე თ. ჩ ი ქ ო ვ ა ნ ი — მომავალ ახალგაზრდა ფარმაცევტებს აცნობს აფთიაქში სხვადასხვა მედიკამენტებს და მათი დამზადების წესებს.

სპორტის ამბები

ხელბურთი

ხელბურთი დიდი ხანი არ არის, რაც დაინერგა უნივერსიტეტში. 1959 წლის ქალაქის პირველობაზე სპორტის ამ სახეში უნივერსიტეტიდან ფაქტიურად კალათბურთელი ქალები მონაწილეობდნენ. საქართველოს სტუდენტთა პირველ საზაფხულო თამაშებისათვის კი აუცილებელი შეიქმნა საკუთრივ ხელბურთის გუნდის ჩამოყალიბება, რადგან კალათბურთელებს უკვე თავიანთი შეჯიბრება ჰქონდათ.

კათედრის ლაბორანტის ზ. მუშკუდიანის ხელმძღვანელობით და გამგის ამხ. კ. ზაუტაშვილის დახმარებით უნივერსიტეტში მართლაც შეიქმნა ხელბურთელ ქალთა ნაკრები გუნდი შემდეგი შემადგენლობით: ა. პერესიდოვა (გუნდის თავი), დ. კალატოზიშვილი, ლ. ლიტოვჩენკო, ც. ხახიაშვილი, ქ. ნესტოროვა, ლ. ბენიძე, ვ. ადამია, ა. მატევოსიანი, ლ. ტერ-გრიგორიანი, ი. პროხორენკო, და ლ. ქურდაძე.

ახალბედა გუნდის წარმატებამ მოლოდინს გადააჭარბა. შეჯიბრება დაიწყო 8 მაისს. პირველ დღეს მოწინააღმდეგე — სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის გუნდი არ გამოცხადდა და ჩვენს გუნდს გამარჯვება ჩაეთვალა. 9 მაისს მათ შეხვედრა მოიგეს გორის პედინსტიტუტის გუნდთან ანგარიშით 2:0; ხოლო 10 მაისს დაამარცხეს სპი-ს გუნდი დიდი ანგარიშით (5:0). ჩვენმა გუნდმა დამარცხება განიცადა პუშკინის სახელობის სახელმწიფო პედინსტიტუტისა და ფიზკულტურის ინსტიტუტის ძლიერ[...] ლექტივებთან, რომლებიც დიდ[...] ტებული იყვნენ კალათბურთელებ[...] რომლებსაც აქ გამარჯვების მიზნ[...] ნაწილეობა არ მიუღიათ კალათბ[...] შეჯიბრებაზე.

უნივერსიტეტის გუნდმა შეძლ[...] მე საპატიო ადგილის დაკავება. [...] დი გამარჯვებაა ახალგაზრდა, გამო[...] ლი კოლექტივისათვის. ვუსურვოთ [...] უკეთესი წარმატებები შემდგომ [...] ტულ ასპარეზობებში.

ლ. გინგაშვილ[...]

სურათზე: (ზემოთ) უნივერსიტ[...] ხელბურთელ ქალთა გუნდი. (მარ[...] დან მარჯვნივ) ა. პერესიდოვა (გუ[...] თავი), ლ. ბენიძე (მეკარე), ლ. ლიტო[...] კო, ლ. ქურდაძე, დ. კალატოზიშვილ[...] ხახიაშვილი, გ. ნესტოროვა, ვ. ადამ[...] ლ. ტერ-გრიგორიანი. (ქვემოთ) „წ[...] შემდეგ".

ფოტოები **ზ. მუშკუდიან[...]**

დამთავრდა საქართველოს სტუდენტთა I რესპუბლიკური სტუდენტთა თამაშები

უკვე შეგვიძლია ვთქვათ, რომ რესპუბლიკური სტუდენტთა I სპორტული თამაშები დამთავრდა, თუმცა ლონისძიების სრულ დამთავრებას ხელს უშლის სპორტის ერთი სახე — კალათბურთი, უფრო სწორად რომ ვთქვათ, ერთი შეხვედრა კალათბურთში ჩვენი უნივერსიტეტისა და სპი-ს ვაჟთა გუნდებს შორის. ეს გადამწყვეტი შეხვედრა გადატანილია 10 ივნისისათვის.

დამთავრდა შეჯიბრება სპორტის სხვა სახეებში, მაგრამ ჩვენი სპორტული კოლექტივისათვის მისი შედეგი სახარბიელო არ არის.

ცურვაში ჩვენმა გუნდმა მხოლოდ III ადგილი დაიკავა.

დიდი სპორტული ბრძოლა გაიმართა მხატვრულ ტანვარჯიშში ფიზკულტურის ინსტიტუტისა და ჩვენი უნივერსიტეტის სპორტსმენებს შორის.

სავალდებულო პროგრამის შემდეგ ჩვენი გუნდი უსწრებდა თავის მოწინააღმდეგეებს ქულანახევრით, მაგრამ შეჯიბრების მეორე დღეს ჩვენმა ტანმოვარჯიშეებმა ქულათა ნაკლები რაოდენობა დააგროვეს, ვიდრე ფიზკულტურის ინსტიტუტელებმა, წააგეს მათთან და ამ[...] დეგად II ადგილზე გამოვიდნენ.

ველო-სპორტში III ადგილი დავიკ[...]

მეტად საინტერესოდ ჩატარდა [...] ვედრები ფრენბურთელ ქალთა გუ[...] შორის. გადამწყვეტ თამაშში ერთმ[...] ხვდებოდნენ ჩვენი გუნდი და [...] კულტურის ინსტიტუტის გუნდი. [...] ფრენბურთელებმა შესანიშნავად [...] ტარეს თამაში და მოიგეს შეხვედრ[...] გარიშით 3:0. ამრიგად, ჩვენი გ[...] გახდა I სტუდენტთა თამაშების [...] ონი. I რესპუბლიკური სპორტულ[...] მაშების შედეგად საკავშირო II [...] ტულ თამაშებზე ჩვენი უნივერსიტ[...] დან მონაწილეობას მიიღებენ მძლ[...] ნები, მოკრივეები და ფრენბურთ[...] ბი (ქალები) და შეიძლება კალათ[...] თელებიც (ვაჟები), თუ კი ისინი გა[...] ვებას მიაღწევენ გადადებულ ფინ[...] თამაშში.

ნ. კახრელიშვილ[...]

რედაქტორი **ირ. ჩუბაბი[...]**

რედაქციის მისამართი: ქ. თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტელეფონი 2—28—84

ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობის სტამბა, ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტირაჟი 2 000. უე 02856